

NEWSLETTER

marraskuu 2006

Marraskuu tuntuu raskaalta, koko pitkä talvi edessä ja kesä on niihin kaukana. Talvi jo lupaavasti näytti valoaan, ja jo ehdittiin toivoa että rapakelien kanssa ei pitkään tarvinnut taistella. Mutta niinhän siinä taas kävi, että hevoset kahlaavat tarhoissa syvässä liejussa. Aamuin illoin on sysipimeää, vetinen maa ahmaisee ääneti kaiken sähkövalon. Märkänä roikkuva sumuinen ilma, jos ei satu juuri kaatamalla satamaan, huolehtii siitä että kaikki varusteet ovat kosteita ja tahmaisia.

Mutta hevoset ovat yllättävän iloisella mielellä ja säästä huolimatta varsin reippaina tunneilla. Eli täytyy meidän ihmistenkin vain säilyttää huumori ja uskoa, että hevoset tietävät paremmin; kyllä se talvi tulee ja sen jälkeen taas kesä.

Ratsastajaesittelyssä: Satu

Kokeneempaa ratsastajakaartiimme on Liukkosen Satu, joka ratsastaa tällä hetkellä keskiviikko-iltaisin olevassa seniori-ryhmässä.

Kuvassa: Satu

Kauanko olet ratsastanut ja mikä sai sinut aloittamaan?

Ratsastin aikanaan junnuna useamman vuoden ja sitten tuli 16 vuoden tauko. Jossain vaiheessa alkoi vanha harrastus vetää puoleensa ja päätin kokeilla vieläkö pysyn kyydissä mukana. Siitä on nyt noin 7 vuotta aikaa kun kävin alkeiskurssin uudelleen.

Oletko ajatellut oman hevosen hankintaa?

joo – viime aikoina tosi usein 😊

Mikä ratsastuksen lajeista kiehtoo eniten?

Eniten nautin leppoisista maastolenkeistä

Mikä on paras hevös/ratsastuskokemuksesi?

Päällimmäisenä muistissa on viime keväinen ratsastusreissu Eestiin Muhun saarelle; mukavat pollet, upeat maisemat ja kivaa rentoa seuraa.

Toinen hauska kokemus oli maastotaitoleiri Ypäjällä pari vuotta sitten – leirin nimen mukaisesti harjoiteltiin maastossa tarvittavia taitoja kuten esim. portin avaamista ja sulkemista ratsain, hypittiin oija ja kaatuneita puunrunkoja, noustiin ”portaita” hevosen kanssa

Lempihevosesi?

Veera ja Ally

Haflingerhevonen Orlando

Ehkä tarkkanäköisimmät ovatkin jo huomanneet, niin hevostilanteessa on tapahtunut pientä muutosta.

Lord jatkoi matkaa uuteen kotiin Nastolan suunnalle yksityishevoseksi ja sen sijalle tuli 11-vuotias Haflingerhevonen Hollannista lempinimeltään Vertti.

Se on säkäkorkeudeltaan 155 cm, joten sopii miltei kaikenkokoisille ratsastajille.

Luonteeltaan se on kiltti ja reipas, myös hyppää hyvin ja on kilpaillutkin pohjois-Hollannissa mistä se tuli meille. Ruuna on ollut ikänsä perhe-ratsuna.

Haflinger on pieni hevosenrotu, joka on suosittu ympäri maailmaa. Rotu polveutuu alkuperäisistä alppi- ja vuoristohevosista, jotka elivät satoja vuosia sitten Etelä-Tirolissa. Entisaikaan haflingereita käytettiin raskaaseen työhön vaikeissa vuoristomaastoissa, hevonen kun oli ainoa kulkuväline Alpeilla. Nimensä rotu on saanut Haflingerin kylästä.

Haflingerit perusluonteeltaan ovat älykkäitä, ystävällisiä ja yhteistyöhaluisia. Haflinger voi elää vanhaksi ja työskennellä iäkkäänäkin. Haflingerin säkäkorkeus on n. 135-150 cm eli se voi olla ponikokoinenkin, mutta haflinger katsotaan

suomenhevosen tavoin yleisroduksi, ei poniksi.

Kuva: Jukka kokeilee Verttiä
Haflingerin väri on aina liinakko eli rautias
vaaleillajouhilla, pään merkit ovat yleisiä.

Uusi poni Thielo

Ponikantaan tuli myös lisäystä. Thielo on hollantilainen kilpaponi. Hollannissa ja Saksassa se on kilpaillut lähinnä esteissä hyvillä tuloksilla lähinnä 110 cm luokissa, mutta myös mennyt koulukilpailuja. Thielo on 10-vuotias ruuna, ulkonäöltään se on kuin kaunis pieni hevonen, säkäkorkeus on 143 cm. Sillä on myös erittäin hyvät liikkeet, joista varsinkin laukka on hieno. Luonteeltaan se on kiltti käsitellä, ratsastaessa vähän kipakka. Poni tulee Juulille ja sen kanssa on suunnitelmassa aloittaa tiivimmin myös kouluratsastuksen harjoittelu.

Kun joku putoaa

Tässä lajissa ratsastajia pudota mätkähtelee aina silloin tällöin hevosen selästä. Sille ei voi mitään ja se kuuluu asiaan, vaikka aina tehdäänkin kaikki mahdollinen sen estämiseksi. Putoamisia ei satu viikottain mutta muutama kuukaudessa kuitenkin, joskus tiuhempaan ja joskus harvemmin. Useimmiten ei käy sen pahemmin kuin mustelmia ja vähän sydämen tykytystä. Ennen tai myöhemmin jokainen tulee alas, myös allekirjoittanut vuosittain muutaman kerran. Vaikka luulisi että tähän ikään jo olisi kaikki tilanteet harjoitellut. Ymmärrettävästi putoaminen on jännittävä kokemus niin ratsastajalle kuin mahdollisesti paikalla olleille katsojille. Ja sitä olisi kiva purkaa muille ja usein tarinaa kerrottaessa tapahtuma helposti värityy, ettei kukaan vain luule, että pudonnut putosi itseksensä kuin omena puusta.

Tässä on kuitenkin se huono puoli, että kuulijana olevat muut ratsastajat jännittyvät, ja sitä myöten myös hevoset jännittyvät ja se voi taas johtaa siihen että joku muukin voi pudota. Tai ottaa tarinasta itseensä niin, että lähtee ennemmin kotiin kuin menee ratsastamaan.

Hevonen taas saa aiheetta jutuissa vikurin leimaa otsaansa, kun putoamisen syy on 99% aina lähtöisin kokemattomuudesta.

Kokenut ratsastaja ehkäisee sellaisen tilanteen alkuunsa, joka voi johtaa hevosen riekkumiseen. Siksi jokaisen vain tulee mennä itseensä ja miettiä mitä väärin tai jäi tekemättä jos tulee äkkijalkautumisia.

Mutta silloin vain kiivetään takaisin.

Tämän kirjoituksen taustalla on se huomio, että tunnilla sattuneista vähänkin poikkeavista tilanteista joillakin on tapana hekumoida jälkikäteen. Ja toisilla taas kyky naama valkoisena uskoa kaikki. Ratsastus on riittävän jännittävää normaali-harrastajille semmoisenaan, ei mässäillä jutuilla sen enempää.

Esteratsastuskurssi Joulukuussa

Joulun välipäivinä annetaan kinkulle kyytiä, ja pidetään esteratsastuskurssit. Välipäivinä on normaalitunnit peruttu, samoin jouluaattona ja joulupäivinä sekä uudenvuoden aattona ja -päivänä.

Kurssipäivät ovat ke, to ja pe 27.-29.12 ja kisat lauantaina 30.12.

Kurssille on kolme eritasoista ryhmää, 3-4 osanottajaa/ ryhmä. Voi osallistua myös omalla hevosella.

Kurssi sopii kaikille esteratsastuksesta kiinnostuneille. Aloittavien ryhmä käy sellaiselle, joka jo pysyy hevosen selässä myös laukassa kun taas kokeneimmassa ryhmässä voidaan jo keskittyä esteratsastuksen hienouksiin.

Jos halukkaita tulee enempi kuin mahtuu, haetaan mahdollisimman sopivat (hevos-ratsastaja) parit ja tarvittaessa arvotaan osanottajat (yhteensä 12 ratsastajaa on maksimi)

Kurssin päätteeksi voi ilmoittautua estekilpailuihin ja testata oppeja käytännössä. Kilpailuihin osallistuminen ei edellytä kurssia, mutta tallin hevosiin on kurssilaisilla etuoikeus.

Lisätietoja löytää tallin ilmoitustaululta.

Hevosten loimet

Tähän vuodenaikaan kuuluu myös hevosten loimitus. Vaikka nyt ei ole vielä niin kylmä, niin suojaksi kastumiselta hevoset on loimitettu. Allekirjoittanut pukee yhtäsoittoa loimet 15 hevoselle aamuisin, joten arvaatte ajatukset kun loimet on auottu miten sattuu hevosten päältä. Loimitus tekee noin 30 minuuttia lisätyötä aamuun. Loimen pois-otto aloitetaan takaalta.

- 1) Loimissa on joko ristiremmet takajalkojen välissä tai vain häntäremmi hännän alta. Avaa ristiremmien pikalukot loimen takareunasta, ei takajalkojen etupuolelta. Häntäremmiä ei auota, loimi vain vedetään takakautta pois.
- 2) Vatsan alla on yleensä myös ristissä kaksi kiinnityshihnaa, avaa ne myös. Yleensä lukkona hakanen, joka kääntämällä sivuttain lähtee lenkistä.
- 3) Avaa hevosen kaulan alta loimen etuosan kiinnitys. Huomaa että älä aukaise solkia jos on pikalukot, vaan avaa pikalukot! Soljet ovat vain säätöä varten.
- 4) Kun kaikki remmit ovat auki, ota loimea niskasta kiinni ja vedä se taakseenpäin liuttamalla syliisi hevosen selästä. Jos on

häntäremmi, niin huomioi se poistaessasi loimea.

- 5) Jos loimi on kostea, laita se roikkumaan.

Jalustimista

Kun hevosta kuljetellaan niin koetapa muistaa, että jalustinten tulee olla ylösnostettuina ja kiinni.

Liian usein näkee, että jalustimia on säädetty aivan oikein valmiiksi jo karsinassa mutta sitten on toinen tai molemmat unohtuneet alas kun lähdetään taluttamaan.

Jalustinhan nostetaan ylös sentähden, että se ei takertuisi esim ovenpieliin kun hevosta talutetaan. Jos hevonen tuntee jääneensä kiinni, se harvemmin rauhasa pysähtyy ja peruuttaa, vaan rykäisee samantein täysillä eteenpäin itsensä irti. Siinä se tuskin jää jäämään sen ja ovenkamanan väliin.

Tällaisessa tapauksessa tapahtuma on niin nopea, etemme ehdi kuin litistyä. Siksi on tärkeää muistaa tämäkin perussääntö, ei yleensä vaan aina ja joka kerta.

Kuukauden hevonen: WiksCup Perrier, ruuna, s. 22.3.2003

isä: RioZeus (saksa) emä: Westbound

WiksCup Perrier on saanut alkunsa Saksassa, siellä siennettiin sen äiti V eera ja koko paketti sitten kuljetettiin tänne Suomeen. Eräänä kylmänä marraskuun päivänä sitten kävimme Turun lähisaaristossa Aisa Aarnio-Wihurin tilalla katsomassa tammaa. Jäisellä pihalla sitä hieman taluteltiin ja sitten sovittiin kaupoista.

Niinpä tamma matkasi Perjanaan sisällään pikku Wiksu.

Se syntyi kevättalvella aikaisemmin kuin Suomessa on normaalia.

Täällä ei yleensä voida siementää tammoja niin aikaisin kuin Saksassa, siitä yksinkertaisesta syystä että pitemmän talvemme ansiosta tammat eivät tule niin aikaisin kiimaan.

Aikaisempi varsa saa hieman etua samanikäisiin muihin varsoihin. Kun on 4-vuotias niin puolikin vuotta enemmän elinaikaa antaa paljon enemmän kokemuspohjaa tehdä asioita.

Wiksu on varsin fiksu, siitä lempinimikin sille on tullut. Se oppii useimmat asiat kerrasta, eikä useinkaan hätäile tai hölmöile muutenkaan. Kuten sen kasvinkumppanilla Roolla usein on tapana.

Ruunalla on hyvät liikkeet ja se liikkuu halukkaasti ja keveästi eteenpäin.

Sen ratsuttaminen on edennyt jo niin, että se liikkuu tuon ikäiselle sopivassa peräänannossa ja ravaa ja laukkaa helposti.

Wiksulle suunnitellaan kouluhevosen uraa, ja sen pitäisi jo ensi vuonna osallistua joihinkin 4-vuotiaiden testeihin.

Wiksua ratsuttaa Mäkisen Tiina.

Kuva: Wiksu mamma Veeran kainalossa 2003

Hyvää alkavaa talvea